

[H. P. Johansen.]

ængstelig paa visse Omraader. Jeg er klar over, at det er Spørgsmaal, hvorom man altid kan blive ved at diskutere, men jeg tror fremdeles, at det vilde være en daarlig Tjeneste, ja, den daarligste Tjeneste, man kunde gøre Frihedsgoderne, hvis man lukkede Øjnene for en hel Del af de nye Foreteelser, som vi ser i denne Tid. Jeg tror, at den sunde Kritik og den sunde Ytringsfrihed, Friheden til at afholde Møder o. s. v., er allerbedst tjent med, at Vildskuddene bliver skaaret bort, og at de bliver skaaret bort i Tide, og jeg synes, man kan opstille det Spørgsmaal: Hvorfor oprettholder og hvorfor indfører andre demokratiske Lande Bestemmelser som dem, der her er Tale om at gennemføre? Det er jo ikke for at genere Ytringsfriheden i al Almindelighed, ikke for at genere Pressefriheden. Hensigten er den stik modsatte; det er netop for at værne disse Frihedsgoder, netop for at værne de Funktioner, som nu engang er livsvigtige, hvis de frie Forfatninger skal kunne leve videre. Det var meget interessant at høre, hvad Nellemann havde foreslaaet i Firserne, hvad Venstre ønskede eller ikke ønskede i Provisorietiden, og hvad Venstre ikke foretog sig i 1920 o. s. v. paa dette Omraade, men det har kun diskussionsmæssig Interesse. Derimod har det praktisk Betydning at sammenligne med, hvad Lande som Sverige, Norge, Schweiz o. s. v. i Dag anser for at være nødvendig Lovgivning, thi disse Lande lever og virker jo under netop de samme Forhold som vi i Dag. De mærker de samme Smittekim, for at gentage, hvad det konservative Blad har skrevet, de samme Smittekim, som vi mærker herhjemme.

Den konservative Ordfører mindede om, at jeg havde brugt Udtrykket smaa Borgerkrige. Det gjorde jeg ogsaa, og det var med Tanken henvendt — det sagde jeg vist ogsaa — paa de politiske Møder og de Spektakler og Slagsmaal, som man desværre ser ved en Del af disse politiske Møder, der jo er af en helt anden Beskaffenhed, end vi har kendt dem tidligere. Nu ved jeg nok, at nogle ikke rigtig kan se det farlige i dette. Ja, man har endog set et stort Blad i Vestjylland, der fremsatte en ironisk Kritik af dette Lovforslag, indlede med et Par Linier af Ingemann, nemlig disse Strofer: „I dit Skød er Kærlighed, Fred i dine Skove“; disse Linier mente denne Skribent var Symbolet paa, hvordan det var herhjemme. Men samtidig kunde man, for at tage et Eksempel, læse i Bladene,

maaske i det samme Blad; om et politisk Møde i Sønderjylland, hvor tre Nazister rev en Tilhører ned af Bænken, rykkede ham i Haaret og gik løs paa ham og ret truende gik imod den stedlige Politimester, da denne kom for at stifte Ro; bagefter demonstrerede de ret aabenlyst mod Politiet. Det tyder ikke paa, at der alle Vegne er „Fred i vore Skove“. Men det har denne Pennefører altsaa ikke opdaget, og han er jo ikke den eneste, som ikke har lagt Mærke til disse Vanskeligheder.

Saa er det ogsaa blevet antydet, at det, vi ønskede, var at udelukke Kritik, ja, somme Steder har man endda sagt *al* Kritik — af Regeringen. Hertil vil jeg sige: Paa ingen Maade, og dette tilsigter disse Lovforslag heller ikke; der vil blive alt muligt Spillerum for Kritik af Regeringen. Og jeg kan tilføje, at vi har heller ikke den fjerneste Grund til at ønske at gøre Forsøg paa at udelukke Kritik; thi ser vi paa de sidste Valg, der har været afholdt, viser de os klart og tydeligt, at den nuværende Regering ingen Skade har taget af den Kritik, der har været. Tværtimod, det er snarere gaaet ud over Oppositionen, hvor man er gaaet frem med en for vidtgaaende Kritik. Den sundt tænkende Borger, den sundt tænkende Vælger har god Evne til at gennemskue overdreven Kritik og reagere over for den. Jeg understreger, at de sidste Valg viser, at vi ingen Grund har til at være ængstelige og til at lukke af for Kritikken partimæssigt set; men hvad Regeringen har Pligt til og tilstræber, er at værne det frie Folkestyre og de Frihedsgoder, der knytter sig til dette System. Det er det og intet som helst andet, der er Hensigten med denne Lovgivning, i hvert Fald med en stor Del af den.

Vi kunde aldrig tænke os at lægge Hindringer i Vejen for den frie Presse og dens Arbejde. Den frie Presse er netop et af de største Frihedsgoder, vi har; vi kunde aldrig tænke os at lægge Hindringer i Vejen for den, og det er der saamænd heller ikke en Sjæl, der for Alvor tror paa, selv om det bliver sagt nogle Hundrede Gange i disse Dage.

Jeg kan med disse faa Bemærkninger atter anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Rytter: Maa jeg begynde med at takke den højtærede Justitsminister for hans Svar i Gaar. Ministeren var, for saa vidt angaar Venstre, ganske objektiv og ganske saglig, og jeg skal bestræbe mig for det samme, saaledes at vi kan faa en nyttig Diskussion